

MÜLLER GYÖRGY – A BIBLIAI BEMERÍTKEZÉS

Müller György az angol keresztyén gyülekezetekben élte áldásos életét. Életrajza magyarul is megjelent, ezért sok magyar keresztyén részére lesz tanulságos és bátorító önvallomása a hívő keresztyéni élet nehéz kérdésében.

Müller György (1805-1898)

Müller György, kinek imádkozó élete és gyümölcsöző munkássága sok magyar keresztyén előtt ismeretes. 1805. szeptember 27-én született Németországban (Kroppenstedtben, Halberstadt mellett). Halleban tanult teológiát. 1829-ben ment át Angliába, és itt előbb a zsidómisszióban dolgozott. Később Bristolban telepedett le. Itt alapította 1836-ban a híres árvaházakat. Élete utolsó éveiben nagy evangelizáló utazásokat tett a világ minden részében. 93 éves korában halt meg, 1898. május 9-én.

Hogyan világosodott meg Müller György a megtértek keresztségéről?

Müller György az ő saját maga által írt, 1844-ben nyomtatásban megjelent életrajzában következőképpen nyilatkozik a keresztségről: „1830. április havában Sidmouthba mentem prédikálni. Miközben ott voltam, három nő, kik az Úrban testvéreim voltak, az én jelenlétemben a keresztségről beszélgettek. Közülük az egyik már felvette a megtértek keresztségét. Miután egy ideig erről beszélgettek, felszólítottak, hogy mondjam el erre vonatkozó felfogásomat. Így feleltem: „Nem hiszem, hogy még egyszer meg kellene keresztelkedtem.” A megkeresztelt nővér erre azt kérdezte tőlem: „Hát meg van már keresztelve?” „Igen, mint gyermek”- feleltem. Ő azonban azt kérdezte: „Olvasta Ön már ezen pontra való tekintettel a Szentírást és imádkozott ezért?” „Nem”-mel feleltem. „Akkor – mondta ő – arra kérem Önt, hogy addig egyáltalán ne nyilatkozzék a kérdésről, míg ezt meg nem tette.”

Tetszett az Úrnak, hogy ezen tanács fontosságát nekem megmutassa, mert miközben én éppen ez időtájt mindenkit intettem, hogy semmit se fogadjon el, ami Isten Igéjéből nem bizonyítható, mégis én magam ismételen a hívők keresztsége ellen nyilatkoztam, anélkül, hogy az Írást e tekintetben vizsgáltam, vagy ezért komolyan imádkoztam volna. Most azonban elhatároztam, hogy Isten segítségével ezt a kérdést is megvizsgálom, és abban az esetben, ha a gyermekek keresztsége az Írás szerint való, azt komolyan fogom védelmezni; ha azonban a hívők keresztsége az igazi keresztség, akkor azt épp oly hűségesen fogom védeni és megkereszteltem magamat. Mihelyst időm megengedte, elkezdtem e kérdést vizsgálni, még pedig a következő módon. Ismételen kértem Istent, hogy oktasson ki engem ebben a fontos kérdésben, és az Újtestamentumot kezdtem előlről elolvasni ezen kérdésre való különös tekintettel. Most azonban, ahogy komolyan végeztem e dolgot, egy sereg ellenvetés támadt bennem.

1. „Minthogy sok szent és világosságban járó embernek ebben a pontban különböző volt a felfogása, és még ma is az, nem bizonyítéka ez annak, hogy mi az egyházak mai tökéletlen állapota miatt nem is várhatjuk, hogy ebben a kérdésben kielégítő megoldáshoz jussunk?” Ez az ellenvetés így hárítottatott el: „Ha a Szentírásban kijelentetett, melyik a helyes keresztség, miért ne ismerhetném én el ezt az igazságot, minthogy az egyháznak ma is változatlanul a Szent Lélek (Szellem) a tanítója, mint régen volt.”

2. „Barátaim közül csak kevesen vannak megkeresztelkedve, közülük a legtöbb ellene van a hívők keresztségének, s ezek majd hátat fordítanak nekem.” Felelet: „Ha minden ember elhagy is engem, de Jézus velem lesz, akkor boldog leszek.”

3. „Jövedelmednek legalább a felét elveszted, ha megkeresztelkedsz.” Felelet: „Ameddig én az Úrhoz hű leszek Ő nem engedi, hogy hiányt szenvedjek.”

4. „Az emberek baptistának fognak mondani, és úgy tekintenek majd, mint a baptisták egy tagját, pedig nem helyeselsz mindent, ami náluk történik.” Felelet: „Ha meg is keresztelkedem, abból még nem következik az, hogy azokkal, akik a hívők keresztségét igazságként hirdetik, minden egyéb pontban egyet is értsek.”

5. „Te már néhány év óta prédikálsz, s ha megvilágosodna előtted, hogy a hívők keresztsége az igaz, nyilvánosan be kellene ismerned, hogy eddig tévedésben voltál.” Felelet: „Sokkal jobb beismerned, hogy eddig ezen pontban tévedésben voltál, mint ebben megkeményedned.”

6. „Még, ha a hívők keresztsége is az igazi, most már még is késő, hogy megkeresztelkedj, mert amikor megtértél, mindjárt meg kellett volna keresztelkedned.” Felelet: „Jobb az Úr parancsát ha későn is, betölteni, mint azt elhanyagolva, tovább élni.”

Tetszett az Úrnak az Ő felettébb nagy kegyelméből, hogy szívemet ilyen állapotba hozza, melyben kész voltam azt cselekedni, amit ezen igazságra vonatkozólag az Írásban találok, legyen ez akár az ún. gyermekkeresztség, akár a hívők keresztsége. Elmondhatom, hogy „az Ő akaratát óhajtom cselekedni”, és úgy gondolom, ezen ok folytán ismertem meg oly hamar, „melyik tanítás az Istentől való”, a gyermekkeresztség-e, vagy a hívők keresztsége. S itt közbevetőleg meg szeretném jegyezni, hogy az a hely (János 7,17), melyre már többször hivatkoztam, szentséges hitünk több tanítását és utasítását rendkívül könnyen világossá és érthetővé tette előttem. Ilyenek pl. Máté 5,39-44, Lukács 12,33, Róm 13,3. Sokan azt mondják ugyan, hogy e helyeket nem lehet betű szerint venni, különben hogyan mennének keresztül a világon Isten gyermekei, de János 7,17 erre felvilágosítást ad. Mindenki, aki kész Isten parancsait életében megvalósítani, meggyőződik Isten azon akaratáról, hogy azokat betű szerint kell érteni.

Mihelyst szívem ilyen állapotba jutott, megtanultam a Szentírásból, hogy csakis a hívőket szabad keresztelni, és hogy a keresztség egyetlen Írás szerinti módja a bemerítés, s ezért egyedül ezt lehet számításba venni. Az elsőről főleg az ApCsel. 8,36-38, a szerezsen komornyik bemerítése, az utóbbiról Róm. 6,3-5 győzött meg. Erre bizonyos idő múltán bemerítettek. Ez alkalommal igen nagy békességet élveztem, és soha egy pillanatra sem bántam meg, hogy e kérdésben az Úr parancsának engedelmeskedtem.

Mielőtt túlmennék életem ezen eseményén, közlök még egyet-mást ennek következményeiről, különösen, ami fenti aggályaimat illeti, melyek bennem akkor támadtak, mikor az Írást a keresztség kérdésében vizsgálni kezdtem.

1. Az első ellenvetésre most, mint az én teljes meggyőződésemet jelenthetem ki, hogy a Szentírásban kijelentett összes igazságok között egyetlenegy sem jelentetett ki oly világosan, mint éppen a keresztség, s hogy ezt csak az emberek homályosították el, mivel nem voltak készek arra, hogy e kérdésben egyedül Isten Igéjét engedjék dönteni.

2. Igazán az Úrban való barátaim közül egy sem fordított hátat nekem, amint gondoltam, sőt, azóta a legtöbben maguk is bemerítkeztek.

3. Habár keresztségem által egyik oldalon a bevételeimből vesztettem, még sem engedte az Úr, hogy ez földi dolgokban is hátrányomra lett volna, mert amit az egyik oldalon elvesztettem, azt gazdagon kipótolta a másikon.

4. Végül példám sokakat arra indított, hogy a keresztség kérdését Isten Igéjének a világosságában vizsgálják meg, és miután a hívők keresztségének igazságáról meggyőződtek, meg is keresztelkedtek. S mivel ezen igazságot felismertem, indítatva éreztem magamat erről mások előtt is bizonyosságot tenni, úgyhogy mióta csak Bristolban vagyok (kb. 21 éve) több mint 700 hívő merítkezett alá körünkben.

Fordította: Dr. Kiss Ferenc, orvos
Szerkesztette: Makai Rozália
George Mueller of Bristol

Forrás: Makai Rozália <http://web.tvnetwork.hu/vaise>